

— obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/95/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny [notyfikowanej jako dokument nr C(2008) 8049] ⁽¹⁾ w części, w jakiej wskazano w niej, że teren określony jako ES6120032 „Estrecho oriental” obejmuje wody terytorialne Gibraltaru (zarówno w obrębie, jak i poza terenem UKGIB0002) oraz obszar pełnego morza.

W uzasadnieniu swych żądań strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze strona skarżąca podnosi, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem traktatu WE, ponieważ:

— Komisja w oczywisty sposób naruszyła prawo przez to, że wbrew art. 299 WE uznała, że obszar jednego z państw członkowskich — brytyjskie wody terytorialne Gibraltaru — stanowi część innego państwa członkowskiego, a mianowicie Hiszpanii;

— decyzję tę wydano z naruszeniem art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG ⁽²⁾ oraz w oczywisty sposób naruszono systematykę tej dyrektywy, poprzez nadanie statusu „terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty” znacznej części terenu ES6120032, który będąc częścią terytorium innego państwa członkowskiego nie stanowi terytorium hiszpańskiego, a także — z wyraźnym naruszeniem art. 2 tej dyrektywy — części morza pełnego, która nie wchodzi w skład europejskiego terytorium państw członkowskich i względem której Hiszpanii nie przysługują ani nie mogą przysługiwać żadne kompetencje czy suwerenne prawa;

— narusza ona prawo poprzez nadanie statusu „terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty” oraz przypisanie zobowiązań wynikających z dyrektywy 92/43/EWG podlegającym jurysdykcji Hiszpanii częściom terenu ES6120032 pokrywającym się z podlegającym jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa terenem UKGIB0002, co prowadzi do zastosowania na obszarze tego samego terenu dwóch odrębnych i różniących się od siebie systemów prawnych, karnych, administracyjnych i kontrolnych;

— wydano ją z naruszeniem art. 300 ust. 7 WE oraz postanowień części XII Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS), Konwencji o ochronie Morza Śródziemnego podpisanej w Barcelonie w 1976 r. oraz protokołu z 1995 r. do tejże konwencji, gdyż zażądano od Hiszpanii wypełnienia w stosunku do części brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru uwzględnionych w ramach terenu ES6120032 tych samych zobowiązań w zakresie ochrony środowiska, które na tym samym obszarze winny zostać wypełnione przez Zjednoczone Królestwo i Gibraltar;

Po drugie strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja obarczona jest oczywistymi błędami w zakresie ustaleń faktycznych, które doprowadziły Komisję do zastosowania prawa w niewła-

ściwy sposób i popełnienia naruszeń traktatu WE, bowiem decyzję tę wydano na podstawie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem zasady pewności prawa, bowiem wywołanym automatycznie skutkiem „wzajemnego pokrywania się” oznaczeń terenów jest zastosowanie dwóch systemów prawnych (uregulowań Gibraltaru i Hiszpanii wprowadzających w życie dyrektywę 92/43/EWG) na tym samym obszarze i w tym samym celu.

Tytułem zarzutu ewentualnego strona skarżąca podnosi, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem zasad zwyczajowego prawa międzynarodowego zapisanych w art. 2, art. 3, art. 89 i art. 137 ust. 1 konwencji UNICLOS. Tytułem kolejnego zarzutu ewentualnego strona skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim decyzja ta wskazuje, że teren ES6120032 obejmuje brytyjskie wody terytorialne Gibraltaru, narusza ona zasadę zwyczajowego prawa międzynarodowego mówiącą, że obszar morza terytorialnego obejmuje co najmniej trzy mile morskie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 43, s. 393.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, Dz.U. 1992, L 206, s. 7.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2009 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Sprawa T-183/09)

(2009/C 153/93)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i O. Klimis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 marca 2009 r. w sprawach połączonych R 1231/2005-4 i R 1250/2005-4; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Club de Golf Peralada, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „WINE SPA” dla towarów i usług z klas 3, 5, 16, 24, 25 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: różne krajowe, międzynarodowe i wspólnotowe znaki towarowe „SPA” dla towarów i usług odpowiednio z klas 3, 32 i 42; zarejestrowany w Beneluksie i międzynarodowy znak towarowy „LES THERMES DE SPA” dla towarów i usług z klas 3 i 42; zarejestrowany w Niemczech znak towarowy „SPA MONOPOLE S.A. SPA” dla towarów z klasy 3; S.A. SPA Monopole, Compagnie fermière de Spa, en abrégé S.A. Spa Monopole N.V., société anonyme, firma chroniona w Belgii; Les Thermes de Spa, Place Royale 2, 4900 Spa, Belgium, nazwa handlowa chroniona w Belgii

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Rady nr 207/2009⁽¹⁾ ze względu na wydanie decyzji Izby Odwoławczej z naruszeniem zasady prawa do bycia wysłuchanym oraz z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na oparcie przez Izbę Odwoławczą swojej oceny odróżniającego charakteru wcześniejszego znaku towarowego „SPA” na błędnych i niepotwierdzonych informacjach i niedokonanie oceny podobieństwa między spornymi znakami towarowymi w odniesieniu do towarów, dla których zostały zarejestrowane lub zgłoszone; wreszcie niezbadanie przez Izbę Odwoławczą, czy używanie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego mogłoby powodować czerpanie nienależytej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego „SPA” bądź też działać na ich szkodę, i tym samym naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 maja 2009 r. — Roche przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawy połączone T-142/94 i T-143/94)⁽¹⁾

(2009/C 153/94)

Język postępowania: angielski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 25.6.1994

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 maja 2009 r. — Opus Arte UK przeciwko OHIM — Arte (OPUS ARTE)

(Sprawa T-170/07)⁽¹⁾

(2009/C 153/95)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 maja 2009 r. — Komisja przeciwko Eurgit i Cirese

(Sprawa T-470/08)⁽¹⁾

(2009/C 153/96)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 20.12.2008

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 maja 2009 r. — Rundpack przeciwko OHIM (Przedstawienie kubka)

(Sprawa T-503/08)⁽¹⁾

(2009/C 153/97)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009